

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. K.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Masarykovo nám. 193/20, 405 02 Děčín,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2020,
č. j. KUUK/019903/2020/DS/Chyt,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 28. 1. 2020, č. j. KUUK/019903/2020/DS/Chyt, se pro vadu řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2020, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

KUUK/019903/2020/DS/Chyt, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Žatec, odboru dopravně správních agend, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 12. 2019, č. j. MUZA 47268/2019, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením § 118b odst. 2 zákona o silničním provozu nedbalostním jednáním tím, že dne 5. 4. 2019 v 14:56 hodin na místní komunikaci v Žatci, ul. Fügnerova, ve směru jízdy do ul. U Odborů, řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda Superb, bílé barvy, registrační značky X, když byl u restaurace Hospůdka u Nás předepsaným způsobem zastaven a na základě předloženého občanského průkazu ztotožněn hlídkou Policie ČR. Při kontrole nepředložil řidičský průkaz a následně bylo zjištěno, že mu řidičský průkaz byl zadržen dne 7. 1. 2019 za jiný dopravní přestupek s tím, že podepsal poučení, že až do dořešení přestupku nesmí řídit motorové vozidlo. Nedbalostního jednání se žalobce dále dopustil tím, že dne 29. 10. 2019 v 20:15 hodin na místní komunikaci v obci Žatec, ul. Osvoboditelů, ve směru jízdy od ul. Okurkového nám. přes kruhový objezd s ul. Plzeňská, řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda Superb, bílé barvy, registrační značky X, když byl před domem čp. X předepsaným způsobem zastaven a na základě předloženého občanského průkazu ztotožněn hlídkou Policie ČR. Při kontrole nepředložil řidičský průkaz a následně bylo zjištěno, že řídil motorové vozidlo, přestože měl řidičský průkaz pravomocně zadržen z důvodu předběžného opatření. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 8 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 9 měsíců a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že se žalovaný nezabýval skutečností, zda naplnil materiální znaky daného přestupku. Dle žalovaného mělo dojít k závažnému porušení veřejného zájmu na dodržování pravidel silničního provozu. Žalobce je však přesvědčen, že je nutno rozlišovat situaci, kdy řidič příslušnou skupinu řidičského oprávnění nikdy nevlastnil a nesplnil tak zákonné požadavky pro vydání dané skupiny řidičského oprávnění, a situaci, kdy řidič nikdy nepozbyl řidičské oprávnění a je způsobilý pro řízení motorového vozidla. Ze spisového materiálu vyplývá, že byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění a tedy nelze předpokládat zásadní narušení veřejného zájmu, neboť již v minulosti prokázal, že je osobou způsobilou k držení řidičského oprávnění a v době, kdy mělo dojít ke spáchání přestupku, byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění. Dle žalobce tedy nemohlo dojít k narušení veřejného zájmu a ohrožení účastníků silničního provozu, neboť oplývá značnými zkušenostmi s řízením motorových vozidel. Na základě uvedeného je žalobce přesvědčen, že naplnil pouze formální znaky přestupkového jednání. Absenci materiálního znaku přestupku žalobce vyvozuje i z předpokladu existence „*zvláštních okolností případu*“, neboť žalovaný nevyvrátil, že k těmto okolnostem v případě žalobce nedošlo. Žalobce je naopak přesvědčen, že k naplnění zvláštních okolností případu došlo právě z důvodu, že svým jednáním neohrožoval účastníky silničního provozu. Na podporu své argumentace odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52.
3. Žalobce dále namítal, že nebyla podanému odvolání s ohledem na lhůtu, ve které žalovaný o odvolání rozhodl, věnována dostatečná pozornost a nebyly řádně zváženy a posouzeny veškeré odvolací důvody. Žalobce poukazoval na to, že odvolací řízení u žalovaného často překračuje lhůtu 6 měsíců. Tímto mělo dojít k porušení § 7 odst. 1 a § 2 odst. 1 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

500/2000 Sb. (správně má být uveden zákon č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů, dále jen „správní řád“ – pozn. soudu). Podle žalobce došlo i k porušení čl. 96 odst. 1 Ústavy, neboť měl právo na to, aby byl jeho odvolání věnován stejný čas, jako odvolatelům v obdobných případech.

4. Závěrem žalobce uvedl, že oba správní orgány pochybily, když jej nevyzvaly k doplnění podaného odvolání, neboť pracovaly s podáním, které trpělo vadami.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž uvedl, že se v daném případě otázkou naplnění materiální stránky přestupku zabýval, když v žalobou napadaném rozhodnutí bylo uvedeno, že žalobce porušil zájem společnosti tím, že společnost jako taková očekává, že v silničním provozu se jako řidiči budou pohybovat pouze ty osoby, které svým jednáním neohrožují ostatní účastníky silničního provozu. Doplnil, že žalobce řídil motorové vozidlo na pozemní komunikaci dne 5. 4. 2019 v 14:56 hodin, což byl pátek, tedy pracovní den, kdy je předpokládán zvýšený pohyb osob a vozidel a žalobce tak jednoznačně naplnil všechny znaky přestupkového jednání.
6. Odvoláním žalobce se zabýval s veškerou péčí a dostatečně i přesto, že odvolání bylo blanketní, důkladně prostudoval celý spisový materiál až po vydání rozhodnutí prvoinstančního orgánu. Dále odkázal na § 71 odst. 1 a 3 správního řádu a uvedl, že ve věci rozhodl v zákonem stanovené lhůtě a je absurdní mu toto vytýkat.
7. K námitce týkající se nevyzvání žalobce k doplnění odvolání uvedl, že sám žalobce v blanketním odvolání uvedl, že jej doplní o odvolací důvody do 20 dnů, což neučinil. Rovněž byl a nadále je zastoupen právním zástupcem, kterému, jakožto osobě s právníkým vzděláním a osobě zastupující již několik let účastníky v přestupkových správních řízeních, je dostatečně známo, jaké má odvolání splňovat náležitosti. Na podporu své argumentace odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný i žalobce s projednáním věci bez nařízení ústního jednání souhlasili.
9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

10. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Nejprve se soud zabýval námitkou, již žalobce brojil proti tomu, že nebyl vyzván k doplnění odvolání. Tato námitka je důvodná.
12. Podle § 37 odst. 2 správního řádu platí, že *„[z] podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.“*
13. Z § 37 odst. 3 správního řádu vyplývá, že *„[n]emá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“*
14. Podle § 82 odst. 2 správního řádu platí, že *„[o]dvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.“*
15. Otázkou postupu správních orgánů v případě blanketních odvolání, resp. postupem správních orgánů v případech absence některých z náležitostí dle § 37 odst. 2 či § 82 odst. 2 správního řádu se Nejvyšší správní soud již opakovaně zabýval. Již v rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, dostupném na nssoud.cz, Nejvyšší správní soud uvedl: *„vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, podle něž se pro řízení o odvolání použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, je nutno uzavřít, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu (shodně též rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30, publikovaný pod č. 1578/2008 Sb. NSS).“* V rozsudku ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34, dostupném na nssoud.cz, pak Nejvyšší správní soud na uvedené navázal a dále uvedl: *„Odvolací správní orgán podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává soulad napadeného správního rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy v plném rozsahu, věcnou správnost rozhodnutí pak jen v rozsahu uplatněných námitek. Je tedy zřejmé, že při svém rozhodování není vázán jen tím, jak rozpor s právními předpisy vymezí účastník řízení ve svém odvolání. To však neznamená, že by správní orgány mohly ‚blanketní‘ odvolání bez dalšího projednávat a na výzvy k doplnění podání rezignovat. Nový správní řád, ve srovnání se starým, zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil,*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové rozhodnutí přezkoumáno. Pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat zákonnosti tohoto rozhodnutí, je limitována skutečnostmi, které jsou zjevné ze spisu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007-71). Je tedy nutno nejprve odvolatele vyzvat k doplnění podání a teprve tehdy, pokud odvolatel výzvě nevyhoví, lze napadené rozhodnutí přezkoumat z obecných hledisek.“ Ke stejnému závěru pak Nejvyšší správní soud dospěl v řadě dalších svých rozhodnutí (viz např. rozsudky ze dne 30. 4. 2015, č. j. 7 As 271/2014-43, ze dne 19. 12. 2016, č. j. 7 As 157/2016-28, či ze dne 4. 11. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67; všechna dostupná na nssoud.cz). V posledně uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud např. explicitně uvedl „nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Teprve pokud by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem podle § 37 odst. 3 správního řádu nedošlo, může být přistoupeno k rozhodnutí o odvolání i bez znalosti důvodů podání odvolání či konkrétních námitek.“

16. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce prostřednictvím právního zástupce podal odvolání, jenž bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 30. 12. 2019, a ve kterém neuplatnil žádné konkrétní námitky. Současně s tím žalobce uvedl, že odvolání doplní o odvolací důvody do 20 dnů. Následně správní orgán I. stupně žalobci zaslal pouze oznámení o předání spisu k odvolacímu řízení nadřízenému orgánu, ve kterém uvedl, že proti jeho rozhodnutí bylo včas podáno blanketní odvolání, jež nebylo doposud doplněno. Za této procesní situace bylo podle názoru soudu – jak ostatně vyplývá i ze shora uvedené judikatury – povinností správního orgánu I. stupně v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu žalobce vyzvat, aby své blanketní odvolání doplnil o údaje, v jakém rozsahu napadá prvoinstanční rozhodnutí a v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Jestliže tak správní orgán I. stupně neučinil, zatížil tím řízení vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Žalovaný tuto procesní vadu nenapravit. Závažnost předmětné vady spatřuje soud zejména v tom, že v jejím důsledku žalovaný rozhodoval o odvolání, aniž by znal konkrétní námitky, které hodlal žalobce v doplnění svého odvolání uplatnit.
17. S ohledem na shora uvedené soud shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vadu řízení zrušil. Současně soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. V dalším řízení tedy bude třeba před vydáním rozhodnutí žalobce vyzvat k doplnění odvolání. Soud nepostupoval podle § 78 odst. 3 s. ř. s., neboť řízení vedené správním orgánem I. stupně nebylo stiženo vytýkaným недостатkem. Dalšími žalobními námitkami se soud nezabýval, neboť mu nepřísluší předjímat případně závěry, které žalovaný zaujme na základě doplněného odvolání.
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud uložil procesně neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 9 800 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT]. Soudní poplatek zaplacený za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě soud žalobci nepřiznal, neboť ve věci přiznání odkladného účinku žalobě nebyl žalobce úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. února 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.